

ЕЛЕКТРОННИЙ УРЯД ЯК НОВА ФОРМА ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

О. В. Александрова, асистент

*ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»,
м. Полтава, Україна*

Надзвичайно актуальним є питання адаптації уряду до умов інформаційного суспільства, в якому інформаційні процеси будуть здійснюватися на основі інформаційно-комунікаційних технологій. Тому найбільш ефективним засобом взаємодії держави і суспільства є система електронного уряду, тобто соціальної комунікації, яка вимагає від органів влади переглянути свої підходи та розробити нові методи та стратегії діяльності.

Вирішення даного питання потребує поглибленого вивчення та аналізу удосконалення механізмів державного управління процесами комунікації органів влади, бізнесу і громадськості з використанням Інтернет-представництв та порталів органів влади як складових системи електронного уряду.

За рахунок поступового впровадження новітніх технологій, таких як урядові портали, хмарні обчислення, соціальні медіа, мобільні технології з'являється можливість відкрити та виявити нові форми громадської участі у становленні та розвитку електронного уряду України. Поширення і впровадження вище перерахованих технологій, змінить очікування суспільства у здатності уряду забезпечити суспільну цінність, шляхом активного формування політичних пріоритетів, співпраці в розробці державних послуг тощо.

У провідних країнах світу, уже достатньо тривалий час, реалізуються національні програми адаптації державного управління до умов інформаційного суспільства. Вони передбачають впровадження системи електронного уряду як нової форми взаємодії влади і суспільства, тобто соціальної комунікації, для підвищення її якості та представництв [1, с. 4].

Звичайно, що на ефективність впровадження електронного уряду впливає багато чинників: політичних, соціальних, економічних, нормативно-правових та інших.

В Україні особливого значення набуває запровадження європейських норм та стандартів реалізації державної інформаційної

політики, використання зарубіжного досвіду. Оскільки повністю впроваджена система електронного уряду забезпечить коригування адміністративних процесів у напрямку підвищення ефективності такої соціальної комунікації, яка б дозволила удосконалити її організаційний, правовий та ресурсний механізми.

Проте, Україна уже тривалий час намагається здійснити розвиток електронного урядування. Хоча вступила в цей процес фактично в 2002 році, коли було введено в дію центральну частину єдиного веб-порталу Кабінету Міністрів. На початку квітня 2003 року вже було в цілому розроблено програму «Електронна Україна», розраховану на 2003–2010 роки, проте, і до сьогодні конкретні дії по програмі не завершені.

Центральним органом виконавчої влади з питань електронного урядування України є Державне агентство, яке здійснює державну політику у сфері інформатизації та електронного урядування, а також з питань формування і використання національних електронних інформаційних ресурсів, розвитку інформаційного суспільства.

Відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про набори даних, які підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних» [3] під загрозою зриву. Відведений органами державної влади термін, на публікацію наборів інформації на Порталі відкритих даних, спливає. Станом на початок квітня 2016 року на порталі відкритих даних (data.gov.ua) було доступно 126 наборів даних із необхідних 302, тобто лише 41,7 % від потрібної кількості. Дванадцять відомств не опублікували жодного набору даних із зазначених у Постанові взагалі [2].

Даний моніторинг був проведений, з метою виявлення найпоширеніших помилок, які були допущені розпорядниками даних. Держагентство з електронного урядування провело з розпорядниками роз'яснювальну роботу, в результаті чого було виявлено, що публікації наборів даних здійснювалися у не призначених для структурованих даних файлових форматах PDF і DOC(X), або ж публікація даних у немашиночитаному вигляді (наприклад, у форматах CSV та XLS(X), але з об'єднаними комірками).

Звідси, можна зробити висновок, що успіх у питанні впровадження електронного уряду залежить від того, настільки

зацікавленими є усі сторони з реалізації якісно нового державного управління, інформаційної прозорості та гласності в діяльності уряду й державної влади в цілому. Оскільки, на даному етапі формування електронного урядування у країні, органи влади на свій власний розсуд визначають спосіб електронного доступу до інформації, її переліку, кількості та періодичності подання, що призводить до суттєвої різниці в плані організації доступу до інформації.

Нові можливості і мінливі соціальні очікування, які виникають, вимагають від уряду переглянути свої підходи та стратегії управління.

Потрібно вдосконалити більш відкриті підходи до розробки електронного уряду, реорганізувати себе навколо очікувань користувачів. З цією метою, всі стратегії уряду з питань електронного урядування повинні бути міцно вбудовані в основу політики модернізації послуг.

Список використаних джерел

1. Бабаєв В. М. Текст лекцій з дисципліни «Електронне урядування»: для студентів 5-го курсу спеціальності 8.03060101 «Менеджмент організацій і адміністрування» денної форми навчання / В. М. Бабаєв, М. М. Новікова, С. О. Гайдученко. – Х. : ХНУМГ, 2014. – 127 с.
2. Газін А. Хто зриває виконання Постанови Кабміну про відкриті дані? Моніторинг «Текстів» [Електронний ресурс] / А. Газін, М. Щурська. – Електрон. дані. – Режим доступу: http://texty.org.ua/pg/article/An-21/read/66611/Hto_zryvaje_vykonanna_Postanovy_Kabminu_pro_vidkryti. – Назва з екрана. – Дата звернення: 03.04.2016.
3. Про затвердження Положення про набори даних, які підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних: затв. Постановою Кабінету Міністрів України від 21 жовтня 2015 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2015. – № 835. – 15 с.